ذکر من لدنّا لمن طار بذکر هذا الذّکر فی هوآء الّذی تطیر فیه طیور الفردوس ...

حضرت بهاءالله

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۳۶۴

ش

جناب خلیل الّذی سمّی لدی العرش بمبلّغ

بسم الله الأعظم الأعلم الأحکم

ذکر من لدنّا لمن طار بذکر هذا الذّکر فی هوآء الّذی تطیر فیه طیور الفردوس و تمرّ رایحة القمیص من هیکل الله المهیمن العزیز الحکیم قل لیس له من هیکل انّ الّذی ینطق قد جعله مقام نفسه لذا یصدق علیه ما یصدق علیه کذلک قدّر الأمر من لدن مقتدر قدیر من قال انّه غیره قد کفر بالله و لو یقول انّه مثله قد کان من المشرکین لیس هو الّا هو انّه لظهور الله بین عباده و طلوعه لمن فی السّموات و الأرضین قل انّ الغیب لم یکن له من هیکل لیظهر به انّه لم یزل کان مقدّساً عمّا یذکر و یبصر انّه لبالمنظر الأکبر ینطق انّی انا الله لا اله الّا انا العلیم الحکیم قد اظهرت نفسی و مطلع آیاتی و به انطقت کلّ شیء علی انّه لا اله الّا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر انّ الغیب یعرف بنفس الظّهور و الظّهور بکینونته لبرهان الأعظم بین الأمم من شهد بما شهد به الرّحمن فی اعلی الجنان انّه لمن المقرّین بما اقرّ مالک الأدیان فی هذا اللّیل الّذی فیه طلع الفجر من افق البیان بالحکمة و التّبیان انّه لهو الواحد الفرد العزیز الجمیل قد احییت الأموات من نفحات منزل الآیات و اولو الاشارات نراهم من المیّتین انّ الحجر نطق بذکر مالک القدر ولکنّ النّاس اکثرهم من الصّامتین ان اذکر مولی العباد بین الأنام لعلّ یتحرّکون من هذا النّدآء المبرم البدیع کذلک ذکرت لدی العرش و نزل لک هذا اللّوح المبین